

Galgóczi és Vidéke

társadalmi és gazdasági hetilap.

Megjelen minden szombaton reggel, német és tót melléklettel.

Előfizetési ár:		Felelős szerkesztő	Előfizetési díjak, hirdetések, valamint a lap szellemi részét érdeklő közlemények, a lap szerkesztőségéhez intézendők. — Kéziratokat nem adunk vissza. — Levélre válaszolunk, ha válaszbélyeg van mellékelve.
Egész évre	10 kor.	ÁMON VILMOS	
Fél évre	5 kor.	Társzerkesztő:	
Negyed évre	2 kor. 50	H. PÁZMÁNY SÁNDOR	
Egyes szám ára 20 fillér.		Kiadótulajdonos:	
Vidéki előfizetők postaköltségét nem fizetnek.		TÖRÖK GYULA	

A háromféle becsület.

Furcsa cím, szinte nevetséges.

Háromféle becsület?

Épen olyan, mintha azt mondanám, hogy háromféle lélek, vagy háromféle mindenség.

Pedig így van; x-szer hallottam már és bizonynyal mindenki hallotta, hogy milyen magasztos szó a katonai becsület.

A polgári becsületet nem hangoztatják; úgy látszik, hogy az valami más fogalom lehet, mert ha ugyanaz volna akkor fölösleges lenne a másikhoz azt a „katonai“ jelzót fűzni.

De ne feszegessük ezt.

Legyen más a katonai, más a polgári becsület, ez most nem tartozik szigorúan ahhoz a dologhoz, amiről beszélni akarok.

Most ugyanis, épen alkalmasszerűleg a harmadik becsületszóról volna egy s más mondani valóm.

Ez nem tréfa. Hivatalos dolog.

Aki életében csak egyszer irt alá egy III. vagy IV. osztályú keresetiadó bevallási ívet, az alighanem tudja miről van szó.

Terिंगette! nem kis dolog az.

„Eskü helyett állampolgári becsület-szavammal bizonyítom, hogy a fentebbi adatokat legjobb hitem és tudomásom szerint lelkiismeretesen jegyeztem fel.“

Állampolgári becsületszó!

Szép dolog, nagy mondás, de hisz' az természetes is, amikor eskü helyett azt állítja oda az állam.

Igy szépen megesküszik a polgárság és nyugodt lehet az ország, hogy mindenki a legjobb hite és meggyőződése szerint teszi le azokat az áldozatokat a haza szent oltárára, a melyek az állam fönntartásához és megerősítéséhez szükségesek.

Ideális állapot.

Annyira ideális, hogy a reális alapot mindenben nélkülözi. A véradó lehet ideális, de az az adó, amit csengő koronákban, fénylő aranyokban sznrkolunk le az adóhivatalok rácszatainál a négy-szegletű márványlapocskákra, az már ugyancsak materiális egy cselekedet.

Fizetni senki se szeret és adót fizetni még kevésbbé.

De „muszáj“, ha csak azt nem akarjuk, hogy az adó végrehajtó kihuz-

gálja a fejünk alól a párnát.

Az államfönntartáshoz pénz kell, sok pénz, amit ha a polgárság meg nem fizetne, megrendülne, összedölné az államépület.

Szóval fizetni kell és ez nagyon is rendjén volna, ha más módon menne ez a fizetség.

Nézzük csak: egy szép napon beállít egy komoly alak, aki átnyújt nekünk egy paksamétát a mely tele van nyomtatva számmal és betűkkel egyaránt s a tetejébe szinte hivalkodva ríkt „III. osztályú kereseti adólajstrom.“

Ezt kell állampolgári becsületszóra kitölteni.

Álljunk meg ennél a pontnál egy kissé.

Feltételezhető-e az, hogy akkor a midőn hivatalosan becsületszavát veszik egy állampolgárnak, kételkedjenek abban az adott szóban?

Nem. Ezt mondja a józan ész és jogérzék egyaránt, de megczáfolja a gyakorlat.

Tessék megkísérteni. Ha valaki lelkiismeretesen fogja kitölteni a vallo-

Gondolatok,

felkeltve B. E. M. tárczája által.

Írta: Egy hölgy.

Eloolvastam B. E. M. tárczáját s kénytelen vagyok első impulzusomat követve, replikálni arra.

Pedig — jóllehet eleget forgatom a tollat, szinte többet mint a főzőkanalat, mégis irtózom az írónóktól, különösen a modern író hölgyektől, azoktól a kiknek az unalom adja kezükbe a tollat s leírnak mindent, mindent, a mit önmagukról tudnak, a kik megfigyelik önmagukat s világáig hirdetik, a mi a legmegközelíthetlenebb s legszen- tebb, legtitkosabb gondolataikat, izzó szenvedélyvel tárják fel édes vágyaikat, forró érzelmüket...

A fiatal leány, a fiatal nő belső életéről e modern ifju női írók lerántják a leplet, mely eddig azt kíváncsiságod előtt elfedte: hadd tudja meg széles e világ miről gondolkodunk álmatlan éjszakákon — mi — leányok, ifju nők!

Nos, bár nem akarok az írónók e gárdájához csatlakozni, mégis a nő, — a szép érzésében megsértett nő — szólal meg most e sorokban belőlem.

Jóllehet mókás ize van B. E. M. tárcza- beli elmefuttatásának, legalább is kiérzik, hogy nem akarja, hogy azt a mit mond, komolyan is vegyék: mégis — mégis a móka alatt ott lappang az igazság, a minket, hölgyeket, legalább az érzékenyebbeket közülünk kínosan érintő igazság.

Ugy tetszik nekem, mintha B. E. M. képviselné az összes hypermodern férfiak gondolkodását a házasságról.

A nőiesen érző nőnek, ki nem kaczerkodik nőiességével, nem képmutatóskodik, sem felületes, üres gondolkodást nem takar vele, hanem kinek nőiessége egészséges, tiszta, bátor, szabad; az otthonát boldogítani akaró s boldogítani tudó nőnek a legszen- tebb valami: a házasság; a boldogság réve ez neki, életcél, minden, mit az élettől vár. S minek minősíti ennek ellenében B. E. M. a férfiak szempontjából a házasságot? „Balgaság“-nak, „betegség“-nek, melyben ugyan ősidóktól fogva beleestek s beleesnek az emberek; no de nem kell kétségbe esni! Sok jó oldala mellett a legfőbb jó, az hogy általa „egy kis pénzhez v. fekvő birtokhoz jussatok ti férfiak“ S mi természetesebb, hogy kiki arra törekszik, hogy mentül több, nagyobb legyen a hozomány, hogy így aztán „váltók

alakjában letéteményezett saját vagyonával is rendbe jöhessen.“

A házasság, az u. n. jó házasság tehát az a rév, melybe a legényélet okozta csőd szélén álló beeviczkel; e nélkül marad — a golyó!

Emleget ugyan B. E. M. szerelmet is; no de vesszük észre, hogy szerinte a házasságnak semmi köze a szerelemhez, ennek semmi amához; földolog a hozomány.

Azelőtt „a nőt piaci áron vásárolták meg“; ma az apák szabják meg a leányaik kezével járó árt, de úgy, hogy az eladó, az apa, egyuttal fizető is. Nos én nem tudom melyik a megalázóbb helyzet a nőre nézve. Az-e, midőn a nő erőteljes, üde szépsége, bája szabta meg értékét a reá alkuvók előtt s azé lett aki többet adott érte; vagy az, midőn az apa szabja meg a leány árát s azé lesz, ki beéri a szabott árral. Csunya a leány, van testi vagy szellemi fogyatkozása, az apa jobban belemarkol a pénzes ládába; szép, kecses, okos; olcsóbban elkel. Vevő és eladó itt is; ott is; csak az a különbség: régen a házasulandó volt a vevő s a leány „eladó“; ma az apa vásárol magának vót, leányának férjet s így ma a legény „eladó“.

Portéka itt; portéka ott; de azt tartom nem nehéz megítélni kié a szánalomra méltóbb

mási ivet, bizton várhatja, hogy a vallo-mását nem veszik figyelembe, hanem épen úgy rásózzák a magasabb adót mint arra, aki szándékosan kevesebbet vall be a tényleges jövedelemnél.

Ez nem helyes eljárás.

Vagy higgyenek a becsületszóban; vagy ne kívánják a becsületszót.

Ritka ember az, aki tényleg a jövedelmének arányában fizeti a III. osztályú kereseti adót.

Ez pedig helytelen és igazságtalan

Oka ennek részben a közönség, mert nincs meg benne az erkölcs, de legfőbb oka a magas adótétel és bevallás rendszere, mert az a szülőanyja az adóerkölcs hiányának.

Ha valaki csak egyszer látja azt, hogy lelkiismeretesen töltvén ki a becsületére bizott rubrikákat és a bizottság mindannak dacára nem ad hitelt a szavainak, hanem a felszólamláskor licizálni kezd a becsületszóra; akkor nagyon valószínű, hogy másodszor nem lesz olyan hülye, hogy boszankodjék, hanem úgy csinálja a dolgát, hogy legyen miért emelni az adóját.

Csak egyszer mutatná meg a magyar polgárság, hogy az adóerkölcs újra föltámadott, akkor bizonyára tapasztalná, hogy a III. oszt. kereseti adót legalább is felényire kellene leszállítani.

Az állam többet kapna mint most és megszűnnék az a sajnálatraméltó rendszer, a mely az állampolgári becsületszó rovására uralkodik.

(A. V.)

Tarka krónika a hétről.

Mig a nagy világ összetett kezekkel nézte a szerencsétlen búr nemzet pusztulását, addig akadtak lelkes magyar ifjak, kik szivök nemes indulatát követve, az igazság

helyzet? Az „eladó leányé“-e régen, vagy az „eladó legényé“ most?

Csak miután megbizonyosodott felőle a lovagias házasulandó ifju, hogy mit ad az apa leányával, csak akkor kezdi — mint a hogy a méh körülöngja, repked a mézterhes virágot — ostromolni a fiatal leányszívet.

A mai leány, kinek lelkét, gondolatvilágát a modern társadalom eszméi, — hogy úgy mondjam — megacélozták, ugyan leg-többnyire tudja, hogy nem csupán szép szemeknek varázsa csalta búvkörébe a szeladont; s mégis — óh sajtáságos varázsa az erősebb nemnek a gyengébbre — kiról gyakran még röviddel ezelőtt nem is tudta, hogy a világon van, hogy kicsoda, micsoda — az ügyes udvarló — kit a hosszú legényélet szerelmi kalandjai bő tapasztalathoz juttattak, mi könnyen kelti fel az érintetlen leányszívben azt a bizonyos nyugtalanságot, mikor az arczok nélkül égni kezd, a szemek mélyebb tüzeben ragyognak, a leány-lélek telidesteli van apró fájdalommal, édes örömmel, türelmetlenséggel; a várás, a lemondás, a remény új édes-fájó gondolatai izgatják; s megtelik a leány-lélek illattal, izzel, hanggal, formával, színnel.

Oh édes, bűvös-bajos szerelem hajnala, mi könnyen hasadozol a leányszívben! Nem

diadalában erős hittel bizva, elmentek segíteni a vitéz harcossoknak. Ezek közé tartozott gr. Vass Béla Pál nevű fia is, ki a párisi egyetemen a jogi tanulmányokat hallgatta. Több társával Dél-Afrikába ment, hogy a búroknak Krügerertől egy igen fontos levelet kézbesítsen. Már majdnem célnál voltak. Csak az angol hadvonalon kellett volna átmenni, hogy a búrokhoz jussanak. A végzet azonban, mely néha a legnemesebb szándékot teszi semmivé, másként határozott. Az angolok gyanus alakokat látva tüzeltek s egy golyó a szerencsétlen fiatal gróf életét oltotta ki. Gr. Vass Béla orsz. képviselővel az angol hadügyminiszter táviratilag tudatta bős lelkü fia halálát.

Ez a hét egyébiránt bővelkedik a gyászos eseményekben. Mig az írók gárdája Zempléni C. Gyulában a nagy tehetségű író önzetlen jó barátot siratja, a nemzeti színház művészei Szigeti Imréért hullatnak őszinte könnyeket. A nemzeti színház legöregebb tagja volt a jó Szigeti bácsi, a ki szenvedés és dicsőségteljes életében nem egy nagy művészt nevelt a hazának. Tamási Józsefet az utólérhetetlen népszínmű énekest ő fedezte fel. Ujházi Ede nála kezdte pályafutását mikor mint igazgató Szombathelyen működött. Blaháné is mindig hálásan gondol vissza tanításaira. Harmincznegy évig volt a nemzeti színház tagja, s a pályatársak osztatlan részvéte kíséri utolsó útjára.

A színházakban egyébiránt a rendes munkák folynak. Hogy némi érdeklődést tudjanak kelteni a haldokló színi idény iránt — csere előadásokat rendeznek. A népszínház megy a vígszínházba és viszont. Mi vidékiek nem tudjuk ugyan megérteni, hogy mennyivel lesz azáltal érdekesebb egy előadás, ha más épületbe hurezolkodnak vele, de valószínű, hogy a budapesti közönség a mely minden újítás iránt érdeklődik, zsúfolásig tölti majd meg a színházakat — a mi ebben a júniusi melegben nem megvetendő áldozat.

Élénk érdeklődés nyilvánul Rupp Matild — művészi néven Miss Jilly Bébé a hajdani Yost kisasszony életveszélyes mutatványai iránt. Tizenkét oroszlanál a legmerészebb — leghetetlenebbnek látszó dolgokat csinálja. Csinos kis arczán ott piroslanak még az oroszlanfogak nyomai miket egyik mutatvány közben szerzett, a mikor alig tudták az oroszlanok közül kiszabadítani.

Szent-Pétervárról veszedelmes hírt hoz-

esoda, hogy oly ellenállhatatlanoknak hiszik magukat a férfiak.

Bizony, nem úgy van mint régen, a mikor — nagyatyáink korában — azt mondták: Jó bornak nem kell czéger.

Kell biz' annak, ha kellelni akarja a jó kereskedő borát; sőt kell hozzá minél amerikaiasabb reklám is.

És kell hozzá a közvetítő: egy jóbarát, ismerős, ki vállalkozik a vevő s eladó közti megértetésre.

Hogy a lelkek világában is meg van-e a megértés a fiatalok között; hogy társadalmi állás, nevelés, mivelttség tekintetében összeillők-e, az nagyon tizedrangú kérdés; a fő, törleszti-e az apa a passivákat s mennyit juttat az új menage-nak?

S oda jutottunk ma, hogy a parti-vadászást még csak nem is titkolják jó uraimék; beszélnek nyíltan — sans gene — róla, mint magától érthető valamiről.

Oh, hogy ölik a művelt nő lelkét ezzel, azét, a ki nyitott szemmel jár-kegel e világban, megfigyel és észrevesz mindent. Igaz, az ilyen okos nő, a ki sokat lát s megért: sokat meg is bocsát! Csak női önértetét meg ne sértsek a brutális őszinteséggel, mert hiszen az igazi, a nőies nőnek „minden vágya széppé, szebbé tenni ezt az életet“, irtani mindent, a mi izléstelen, a mi rút!

zott a táviró. Közép-Oroszországban általános fölkelés van készülöben. A munkások titokban szervezkednek. Tervöket augusztusban akarják végrehajtani, mikor a hadgyakorlatok miatt a vidéki városok őrizetlen vannak. Érdekes az a hír a mit Szépjagin volt orosz hadügyminiszter gyilkosságáról beszélnek. Mint az olvasó közönség tudja, a gyilkost már utólérte a földi igazságszolgáltatás büntető keze. Szemfüles rendőrök elfogták — mindjárt a gyilkosság színhelyén s teljes beismerésben lévén annak rendje-módja szerint már ki is végeztetett. Tudósítások hozták a borzalmas részleteket — a képes lapok a delikvens eltorzított arczképével kedveskedtek a szenzációra éhes olvasóknak. Most az a hír érkezik hogy a gyilkost elfogták ugyan és a közönség szeme, elől eltünteték de nem szemfüles rendőrök hanem a gyilkos alruhába öltözött jó barátjai. Az a kivégzési komédia csak a rendőrség felsülését van hivatva palástolni. Hogy mennyi igaz e történetben biztosat nem lehet tudni, az azonban igen gyanus hogy a Balmasev név csak gyártott. A kievi egyetem törzskönyveiben u. i. már évek óta nem volt ilyen nevű tanuló bejegyezve.

A törvényszéki rovatnak is megvan a maga pikans és borzalmas részletekben gazdag szenzációja. A pikans részletekben bővelkedő történet a soproni híres löwérletti villák nyugalmát zavarta meg. A békés polgárok egyszer csak meglepetve látják, hogy az 1-ső számú villában ugyancsak vígan folyik az élet. Mintha csak az égből potytyant volna úgy került közéjük egy ismeretlen — de feltűnő eleganciával öltözött nagyon szép nő. Hangos lett a villa — vig muzsika járta világos reggelig. Az express-automobil alig alig győzte szállítani a esaszárváros méltóságos és nem méltóságos urait. Mindenki kíváncsian találgatta, ki lehet az érdekes idegen. A kik gyanakodtak reá azok Humbertné nővéreinek sejtették. Pár nap előtt vége szakadt a találgatásoknak. U. i. Nessel rendőrfőkapitány a landesgericht megkeresésére váltóhamisítás miatt Tihanyi — családi nevével Freiler Irmát letartóztatta. A bűnös multú szép leány erősen tagad, s nagyon bizik magasrangú ismerőseinek a pártfogásába.

Most nyert befejezést a gyermek gyilkos apa bűnyégének a tárgyalása is. A tanu vallomások borzalmas részletei világosan bizonyítják a vád igazságát és mégis alig lehet elhinni, hogy egy apa ép ésszel, képes legyen lassú gyilkolással elpusztítani ártatlan gyermekeit. Az esküdszék bűnösnek találta, s életfogytiglani fegyházra ítélte a minden jóérezsből kivetkőzött emberi szörnyet.

Egy tizennyolcz éves ifju állott a bíróság előtt, aki ellen a bigámia vádját emelték. Az ifju ugyanis először egy 15, később pedig egy 16 éves leánnyal esküdött örök hűséget. Általános csodálkozás kísérte a fiatal csábító vallomását, aki a legnagyobb nyugodtsággal ismerte el bűnét és biztosította biráit, hogy fölmentés esetén szívesen lemond mindkét asszonyról és sohasem óhajt többé nőt látni, mert a kettős boldogság ugyancsak sok bánatot hozott az ő fiatal fejére.

Az ifju Amerika nem akar kevesebbet, mint házasságra lépni a vén Európával. Még pedig nem is valami balkéz-házasságot akar, hanem szent és törvényes frigyet. Egy amerikai vállalkozókból álló társaság ugyanis összegyűjti mindazon ifjakat, akik az Ujvilágban nem tudnak asszonyt kapni. Fénykép albumot ad ki róluk és közli valamennyinek az élettrajzát. Ezeket az albumokat azután elküldi nekünk, hogy a lányaink válogassanak belőlük. Haj, haj! aranyifjuság, haza reménye, nem leszünk már olyan kapósak. Leszállni a lóról, jönnek a biztos férjek.

HIREK.

(Hivatalvizsgálat.) Sandor Géza, a nyitrai törvényszék elnöke, a galgóczi kir. járásbíró-ság hivatalait vizsgálván, a legnagyobb elismeréssel tapasztalta, hogy járásbíró-ságunk és a többi hivatalokban a legszebb rend és pontosság uralkodik.

(Uj megyei bizottsági tag.) Dr. Chudovszky Géza nyitrai kir. ügyész az elhunyt dr. Reviczky Amand helyébe egyhangulag megy. biz. taggá választották.

Főispáni körút. Dr. Kramolin Viktor vármegyénk szeretett főispánja a miavai járásban a legünnepélyesebb fogadtatásban részesült, ami nyilvánvaló jele annak a tiszteletnek, a mely hivatalbalépése óta nyomon követte.

(Évzáró vizsgák a polgári iskolában. Ma kezdődtek meg a galgóczi állami polgári iskolában a vizsgálatok a következő sorrendben: A) A rendes tanulók: június 14-én d. e. 8—11. a rom. kath. és protestans tanulók hittani vizsgálat; d. u. 3—6. az izraelita tanulók hittani vizsgálat; 16-án d. e. 8—11. az I., d. u. 3—6. a III.; 17-én d. e. 8—11. a II., d. u. 3—6. a IV. leányosztály vizsgálat; 18-án d. e. 8—11. az I., d. u. 3—6. a IV.; 19-én d. e. 8—11. a II., d. u. 3—6. az V., VI.; 20-án d. e. 8—11. a III. fiúosztály vizsgálat; d. u. 5—6. a leány-, d. u. 6—7-ig a fiúiskola tornavizsgálata; 21-én d. e. 8—11. záró-ünnepély és a bizonyítványok kiosztása. — Az összes tanulók szépirási füzetei és rajzai az emeleten levő rajzteremben, a leányok női kézimunkái a IV. leány-osztály termében, a fiúk kézimunkái (slójd) az V. fiú-osztály termében állítatnak ki, hol 16—21. naponta d. e. 8—12. és d. u. 2—6. megtekinthetők. B) A magántanulók: jun. 24-én d. e. 8—12. az I., II. és III. írásbeli, d. u. 2—6. szóbeli leány osztály vizsgálat; 25-én d. e. 8—12. az I., II. írásbeli, d. u. 2—6. szóbeli; 26-án d. e. 8—12. III., IV., V. és VI. írásbeli, d. u. 2—6. a fiú-osztály szóbeli vizsgálat.

(Árvizveszély Szeniczen.) Arról a veszedeletről, a mely Szeniczet és környékét e hó 5-én fenyegette, a következő részleteket adjuk: Verbócz község, a mely magasabban fekszik, volt a felhőszakadásnak színhelye. A rémes felhőszakadás aránylag igen kis területre szorítkozott, de annál nagyobb vehemenciával rohant alá a völgybe. Felburadalmi intéző aki lóháton jött Szolinárról Szenicz felé, csakis egy munkásnak köszönheti életét. Az ár ugyanis elsodorta a lovat az intéző lecsett róla, amire azután a hűséges eseléd lóháton odajutott és úgy az intézőt mint a lovat megmentette. Két emberélet is áldozatul esett a borzasztó viharoknak. Egy irtványos ugyanis látva a veszedelmet hazafelé rohant az erdőből, hogy feleségét és gyermekét megóvja a bajtól A szerencsétlen embert utközben elérte az ár és magával sodorta. Az asszony és gyermek a kis házikóban remegve látta, hogy a rohanó víz egyenesen a gyenge háznak tart. A kéménybe menekültek s így csodálatos módon életben maradtak. Egy kis gyermek a ki az út mentén libákat őrizett, gyenge védelmet tudott kifejteni a nagy erővel szemben és szegény rövidesen elpusztult a szennyes hullámokban. Igen sokan szenvedtek még súlyos sérüléseket és még többen anyagi károkat, mert a környékben az alacsonyabb fekvésű helyek ma is részben víz alatt vannak, részben pedig iszappal vannak borítva.

(Záróvizsgák.) A galgóczi r. kath. népiskolában az 1901—2. tanév befejezésüül a következő sorrendben tartatnak: 19-én d. e. IV., V. és VI. fiú-osztály, d. u. III. fiú-osztály;

20-án d. e. II. fiú-osztály, d. u. II. leány-osztály; 21-én d. e. III. és IV. leány-osztály, d. u. I. fiú- és leány-osztály. Kezdeté mindenkor reggel 8 és délután 2 óraker. 22-én 9 és fél óraker délelőtt iskolai ünnepély a pápai jubileum emlékére a templom téren, utána pedig az érdemsorozat felolvasása. Pázmány Sándor igazgató.

(Szorít a prés.) A III. osztályú keresetadó megállapításánál igen kiméretlenül jártak el Galgóczczal úgy, mint az egész vidékkel Csaknem minden kereskedőnek emelték az adóját. Ez nem helyes. Tessék csak mérlegelni a körülményeket. Három esztendő óta a legrosszabb anyagi viszonyok között tengődik a nép. Elemi csapások mindig tönkretették úgy a szőlő, mint a gabonaterméseket, a környék lakossága teljesen kimerítette hitelét, úgy hogy legalább is három-négy jó termés, kell hogy az egyensúlyt helyre tudja állítani. Már pedig, ha a nép szegény, szegény a kereskedő is. Nem ilyenkor kell az adót emelni. Ha már feltétlenül szükséges az adóemelés, tessék bevárni az alkalmas időt, amikor mindenki jobb létnek örvend és így inkább fizetheti a nagyobb adót.

(Pozsonyi kiállítás.) A nyitramegyei gazdasági egyesület újból felkéri mindazon gazdákat, a kik a pozsonyi kiállításon részt venni szándékoznak, hogy a kiállítandó állatokat és terményeket e hó 30-ig az egyesület titkári hivatalának bejelenteni sziveskedjenek, hogy az egyesület a bejelentések alapján a szükséges hely nagyságáról mielőbb tájékoztatást szerezhessen és a szerint intézkedhessen.

(Sajtópörünk.) Grünfeld Nátán, aki húsz év óta gyártja Nyitrán a „Neutraer Zeitung“-ot és számos garasokat vágott zsebre ebből az élelmes, de nem minden ember gyomrával megegyező vállalkozásból, feljelentést tett a nyitrai törvényszéknél, rágalmozás és becsületsértés vétsége miatt lapunk felelős szerkesztője ellen, mert az a „Galgóc és Vidéke“ 15-ik számában „Reververlap Nyitrán“ című közleményben egy kis bírálatot mondott Grünfeld úr újságírói működéséről. A sajtótárgyalás elé érhető érdeklődéssel tekintünk mi is, de Nyitrán, a hol jól ismerik Grünfeld úr szerepléseit nem kevésbé várják az ügy kimenetelét.

(Szénkének raktár.) A nyitramegyei gazdasági egyesület tudatja, hogy azok a gazdák, akik szénkének beszerzése végett az egyesülethez fordultak, hogy a m. kir. földmívelésügyi miniszterium azt a lévai raktárból a rendelők részére kiutalványozta s így az érdekeltek a kívánt mennyiséget a nevezett szénkének raktárból az őszi időnyre átvehetik.

(Templomrablás.) Annak nevezik, úgy ismertetik azt a sajnálatraméltó eszekekedtet a mely a mult napok egyikén városunkban lejátszódott. A délutáni órákban ugyanis egy esküvő volt a galgóczi templomban, a melyet nagy érdeklődéssel hallgatott meg tekintélyes számú közönség. Havlis József asztalos segéd is betévedt a templomba. Szegény ember alaposan be volt pálinkázva és ennek folytán a szertartás folyamán elaludt. A hívek elhagyták a templomot. Senki se vette észre az alvó embert s így a templomajtót rázárták. Rövid idő múlva Havlis fölébredt és még jobban működött benne a bevett szeszmenyiség. Alkalmasint azt sem tudta merre van. Kotorászott a zsebében, de egy fillért sem talált, pedig még tovább szeretett volna inni. Épen mellette állott az egyik templomi persely a melyen egy kis lakatocska csingött. Havlis meghúzta a lakatot, mire a persely kinyílt s a részeg ember magához vette a perselyben levő hat korona összeget. A botorkálásra figyelmesek lettek a templom mellett álló emberek és följelentették az esetet, mire azután kinyitották a templom-

ajtáját és elfogták Havlist, akire súlyos vád gyanánt nehezül a feltört persely. A vallatásnál elcinte a részeg emberről jellemző makacssággal tagadott mindent a vádlott, de a mikor hazaérkezett ismét elaludt, de felébredéskor visszagondolt az ő viselt dolgaira s megtalálta a pénzt is. Legelső teendője volt Havlisnak a pénzt visszaadni. Azóta nap-nap mellett szuronyos csendőrök kísérik a szerencsétlen három gyermekes apát a városon keresztül és vallatják keményen, állhatatosan. Nem szándékunk egy bűnöst védeni, de emberi okokból kiindulva meggyőződünk arról, hogy a súlyos bűnnel vádolt ember Kisska Mihály asztalos műhelyében egy fél év óta a legnagyobb szorgalommal dolgozik és így jogosan vesszük védelembe azt az embert, akinél nem a rosszakarát, hanem az alkohol ördögi ereje dolgozott.

(A első siker.) A kivándorlás érdekében kongresszust tartottak, légió betűt hordtak össze, de valami nagyobb eredményt még nem igen értek el a sok munkával. Mi is irtunk, de van is sikere. Nem sok, nagyon kevés, de mégis valami. Számika leszállott a lóról. A „Galgóc és Vidéke“ ugyanis egy bécsi kivándorlási ügynökségnek a hirdetését hozta hetenkint Mi keményen kikeltünk az ilyen kufárság ellen. Ő hetykén válaszolt és büszkén pattogott, hogy csak azért is hozni fogja a hirdetést Hátrább az agarakkal amice! Hát miért nem hozza tovább? Talán a mi szavunk imponált? Oh nem. Hanem van egy iczike-piczike fiatal kis miniszteri rendeletcske, a mely azt találta mondani, hogy minden nyomtatvány vagy olyan lap a mely kivándorlásra ösztönöz, vagy erre vonatkozó hirdetést tartalmaz a postán visszatartandó és tefoglalás alá esik. Ugyan miért nem hagyták meg a hirdetést? Jótétemény lett volna ha a „Galgóc és Vidéke“ egyszer s mindenkorra lefoglaltatik.

(Gyilkos viharágú.) Az utóbbi időben sűrű egymásutánban jelentkező jégzivatarok arra bírták Magen Dávid birtokost, hogy a Pannonia telepen levő nagy szőlőbirtokán a viharágúkat működésre kész állapotban tartsa. Az óvatosságra szükség volt, mert már rövid idő múlva sűrű fellegek verődtek össze az égen. Cziplinka István és Krajcsó János nagy-tapolcsányi lakosok kezelték az egyik viharágút és egymásután rakosgatták abba a töltényeket. Amint a harmadik töltényt az ágyúba akarták tenni, az felrobbant és a kicsapó láng meggyújtotta a még ott levő kész töltényeket is, a melyek gyors egymásutánban elsültek s a két ember ruhái lángot fogtak sőt még a távolabb álló Kuszke Ferencz zikovai lakos is súlyos égési sebeket szenvedett. Cziplinkát és Krajcsót a nyitkórházban ápolják, míg Kluszek akinek nem oly súlyosak a sebei a telepen maradt ápolás alatt. Ez a szerencsétlenség intó példaul kell, hogy szolgáljon azoknak a kik viharágút használnak, mert mint minden robbanó anyagnál, úgy ezeknek a töltényeinek is a legnagyobb óvatosságra van szükség.

(Baromfi tenyésztés.) A falusi gazdálkodó népek egyik legjobb jövedelmiforrása a baromfi tenyésztés. Hogy azonban a baromfiakat megóvjuk a tavasszal előforduló betegségektől, legjobb azoknak minden hónapban egyszer »Viktor« baromfiport adni, a mely nemcsak a beteg állatokat gyógyítja meg, hanem az egészségeseket is megóvja a betegségtől. — A »Viktor« baromfiport, olcsósága és jósága miatt a gazdaközönség figyelmébe ajánljuk. — Egy adag ára a mely 20 baromfi számára elegendő 50 fillér. — Használati utasítás mellékelve van. — Kapható Galgóczon Török Gyula gyógyszerárában.

279—1902. végrh. szám

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közzé teszi, hogy a galgóczi kir. járásbíró 1902. évi V. 136. számú végzése következtében Dr. Tretyanzky Géza ügyvéd által képviselt Schönfeld Mária javára Grave Hugó ellen 600 kor. s jár. erejéig 1902. évi márczius hó 5-én fogantatott kielégítési végrehajtás után le és felülfoglalt és 3088. kor. becsült következő ingóságok, u. m. lovak, kocsik, butorok és különféle gyógy és vegyszerek nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a galgóczi kir. járásbíró 1902-ik évi V. 136/3 számú végzése folytán 600 kor. tőkekövetelés ennek 1902. évi július hó 31. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 90 kor. 20 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Pöstyénben leendő eszközlésére 1902. évi június hó 26. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Galgóc 1902. évi június hó 6. napján.

Biróczy Zsigmond
kir. bírósági végrehajtó.

Galgóczi járási főszolgabírótl.

2881/1902.

Pályázati hirdetés.

Lemondás folytán üresedésbe jött vörösvári körjegyzői állásra pályázatot nyitok.

Pályázni szándékozók felhivatnak, hogy szabályszerűen úgy elméleti, mint gyakorlati képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeket f. é. június hó 25-ig alulírott-hoz annál is inkább terjesszék be, mert az azonnal érkezők figyelembe vehetők nem lesznek.

A körjegyzőség Vörösvár, Vágmedence, Zsuk és Ratkócz községekből áll.

A körjegyző javadalma:**I. Készpénzfizetés**

1. Törzsfizetés	1000 K.
2. Irodai társaság	90 »
3. Napidíj és fuvarátalány	320 »
4. Fizetési átalány	80 »

II Természetben.

- 3 szoba, 1 konyha, 1 kamara, 1 pincze, 1 istállóból álló lakás;
- Házhoz tartozó 464 négyszög öles kert haszonélvezete;
- Vörösvár községben 600 négyszögöl szántó;
- Vágmedence községben 1 hold 1036 négyszögöl szántó haszonélvezete, a melyek után az adót a körjegyző fogja fizetni;
- Vágmedence községbe való kiszálláskor, fuvar természetben;
- Galgócra, hivatalos útra fuvar természetben Vörösvár községtől.

Ezenkívül m. kir. anyakönyvvezetővé való kinevezetése esetén 200 kor. tiszteletdíj.

A jegyzőségben szervezett segédjegyzői állás van.

A választás f. évi június hó 28-án d. e. n. óra-kor Vörösvár községében fog megjelenni.

A pályázók végül már most értesítettnek, hogy a körjegyzőségnek esetleges szervezeti változása, vagy a javadalomnak törvényes uton való rendezése esetén a megválasztott ezen hirdetésben felsorolt javadalom esetleg több-letére igényt nem tarthat.

Galgóc, 1902. június 6-án.

Frideczky
főszolgabíró.

2811—1902.

Határozat.

Braun Dezső galgóczi lakos tulajdonát kepező kézi zálogüzletben a már legalább egy hónappal lejárt illetve meg nem hosszabbított s. ez ideig ki nem váltott zálogtár-gyak 1902. évi jun. 23-ik napján tartandó nyilvános árverésen — készpénzfizetés mellett eladtnak.

Az árverés alá kerülő tárgyak bemutatott jegyzéke, ugye hatóságnál, mint a zálogüzlet tulajdonosnál megtekinthetők.

Kikiáltási árul a zálognak az üzletkönyvbe jegyzett becsérteke szolgál.

A fennmaradó összeg az elzálogosított illeti, mely összeg a zálogjegy felmutatása mellett az árverezést követő napon e hatóságnál, azután pedig 3 éven belül a törvény. hatóság központi pénzárnál felvehető.

Galgóc, 1902. június 6-án.

Somogyi
szolgabíró.

Dr. **Kovács Soma** fogorvos (Budapest-ten VIII. Kerepesi-út 29.) már eltávozott városunból, de még ez év augusztus havában ismételen eljön.

Fogmütétek, plombák, egyes fogak és fogsorok a legmegbízhatóbban készítetnek a budapesti műteremben.

Santal Egger

valódi keletindiai Santal olajat tartalmazó tokocskák, orvosilag ajánlott, megbízható szer fiatal emberek bántalmánál. A folyást néhány nap alatt be-szünteti. Orvosi tanácsra alkalmaztatik, jobb mint a drága külföldi szerek. Egy eredeti tigris fej védjeggyel ellátott üveg **ára 3 korona.**

Fő és szétküldési raktár **Török Gyula** gyógyszerháza **Galgóc.**

Keltőtojások.

Elsőrangú díjazott törzsektől, ezüst wi-andotte, sárga wiandotte, fekete langshan, ezüst nyakú dorking, kendermagos plimuth, fehér plimuth, világos brahma, sötét brahma, fekete olasz, erdélyi kopasznyakú darabja 30 fill., óriási pekingi kacsaé. darabja 40 fill., andalusiai és sárga cochiné darabonként 40 fill. Egy fajtából legkevesebb 6 drb. rendelhető. Kérdezőkódéseknél válaszbélyeg kéretik. Megrendelések *Lingner A. W.* a segesvári baromfityényszési és madárvédelmi szakosztály elnökehez küldendő *Segesvárra.*

Szárnyasaink.

Az egyedüli magyar nyelvű baromfityényszési képes szaklap, foglalozik a baromfityényszés összes ágaival, betegségeivel és ezek gyógykezelésével. A lap az Országos Baromfityényszési Egyesület hivatalos közlönye és **Parthay Géza** igazgató szerkeszti. Előfizetési ára egész évre 8 korona, fél évre 4 korona. Mutatványszámokat szívesen küld a kiadóhivatal: Budapest, Rottenbiller-u. 30.

Vadászat és Állatvilág.

Vadászati, zoológiai és kinológiai képes szaklap **Bárony István** és **Fónagy József** közreműködésével szerkeszti **Parthay Géza**. Előfizetési ára egész évre 8 kor., fél évre 4 korona. Mutatványszámokat díjtalanul küld a kiadóhivatal: Budapest, Rottenbiller-utca 30. szám.

SZUPERFOSZFATOT**stassfurti kaintot**

szavatolt 12-4% tiszta káli 23-24% kén-savaskáli tartalommal

Stassfurti kálitrágyasót

szavatolt 40% tiszta káli 74-76% kén-savaskáli tartalommal.

Kovasavas-kálit (dohánytrágyázásra) továbbá mindennemű egyéb műtrágyaféléket azonkívül **Rézagalicot** (98—99%) Elismert kitünő minőségben legolcsóbban szállít a

„HUNGARIA“

Műtrágya, kén-sav és vegyi ipar részvénytárs. **Budapest, V. Fürdő-u. 8.**

Nyom. Szold Jakabnál, Galgócson.

Van szerencsém dúsan felszerelt **bútorraktáromat** a n. é. közönség figyelmébe ajánlani.

A butorok **mindennemű styllben saját műhelyemben** készülnek, melyekért több évi jótállással kezdekem.

Ebédülő szalon s háló szoba berendezésekből nagy raktárt tartok, vagy kívánatra, a legrövidebb idő alatt **részletfizetésre** a legkedvezőbb feltételek mellett készítek.

Butor raktárom szíves megtekintését kérve, vagyok hazafias tisztelettel:

KISSKA MIHÁLY,

műasztalos.

Galgóc, főter.

Legjobb minőségű

hártyapapír Szold Jakab

könyv- és papir-kereskedésében **jutányos árban kapható.**

Das beste

Pergamentpapier

zum verbinden der Dunstobst-Gläser

ist in der Papierhandlung des

JACOB SZOLD

billigst zu haben.

Egy női kerékpár

(keveset használt) **csekély ár mellett eladó SZOLD JAKABNÁL.**

HOFFMANN PÁL

Mészáros és hentes üzlete

Ferencz Jozsef tér

Ajánlja kitünő prágai módon készített sonkák Egy kl. ára nyersen fűs tölve 1 kor. 60 fill. Főzve és kicsinyben kimérve 3 kor. 40 fill. 4 kor.-ig.

Kitünő minőségű házi szappan, szárított kilója 60 fillér, frissen főzött kilója 54 fillér.

Selcher und Fleischhauer.

Empfiehl besonders seine nach Prager Art zubereitete Schinken. Rohe Schinken per Ko. 1 Krone 60 Heller Gekocht in Detail per Ko. von 3 Kr. bis 4 Kronen.

Slovenská príloha ku tidenne vychádzajúcemu časopisu

„Galgóczi és Vidéke“

Kostuje 2 fillére.

Nešťastníci.

Doba čulajša znači sa v dejinách sveta, jak doba osvety. Osveta cez jedno stolieť na tolko pokročila že keď bi pred stolieťami zemrelí človek z mrtvích povstal, bi svet tento nepoznal.

Zeleznice, parolode, telegrafi, telefóny, hromovinu hnaté voze, hromovinovú gázove svetlo, tlačiarnie, poveterné balóny bi jak zázraky obdivovali.

Osveta ludu tak pokročila že už na šesťdesiat procentov obyvateľstva krajiny uherskej čítana a písma je známa.

Lakól bi sa ale z mrtvích povstati človek keď bi medzi inými divi prišiel na tie miesta nešťastníkov, kde pre rozmanite previnenia stá a stá ludu zatvorení slobodí pozbavení su.

Ilava, Lipótvár, Vác, Šopron, Szeged, Maria-Nostra, Budapest, Blassagyarmat, Munkács su trestnice, v ktorých tisíce a tisíce zločincov spraviedlnosti ľudskej za prestupenia svoje zadost činia, spolu ale škrtu tej osvety na tolko chválenej pečadu su.

Ani není hriechu ani není zločinu jakí bi v dobe osvety ľudie nevimisľeli, a čím vacej sa človečenstvo rozumom dvíhá tím vacej mravne upadá.

Čo je tomuto príčina? — kratko vipovedano, príčina tohoto je *neznajboh-stvo*.

Gazdina.

Jako keď bi to len rozprávka bola, jako keď bi len povedáčku počul človek, keď sa rozpráva o našich dakedajších gazdinách.

A není to rozprávka lež je to pravá a statá vec.

Lud sa tak po móde obrátil na všech stranách že drahú trvácú ručnú pracu v šatstve zavrhol a tupí, radnej nosi planu nemecko fabricku handru, lebo prást a tkat dnes sa už céra od matki neučí, lebo matka sama to už dnes nevie, jako volakedi

Ale jako že je to tá rozprávka o tej dakedajšej gazdine? —

Za včas rána počut u Boriški až do neskoro noci klokotanie kolovrata a chlopot tkania. Každí človek zná jej usilovnosť.

Na čudá choda zdaleka ľudia bi videli, čo sa v Boriškiném dome uprádlo a utkalo.

Cievék vísi u nej mnoho a mnoho farebních, skterima pretkáva plátna, že krásné formi a líc maju.

Takimto spôsobom sa stará o tri

Su to nešťastníci kteri pokrok osvety falešne pochopili, kteri osvety nevedeli spojit z vieru, kteri opierajuc sa na slabí rozum ľudski od trhli sa od Boha od vierí, ľsami chceli krátky život ľudski bez pomoci božej, bez vierí prebrodit.

A však počínanie bez vierí a bez Boha sa na pokolení ľudskom pomstvi. Či nám to trestnice hore menuvané ale aj okrem tých ešče aj sto iných dosti nedosvečuju? —

Len opravdive učení človek vie krok držat z behom času a z behom osvety a aj tento nie ze svoju vládu lež len z pomocu, božu je vstave stúpat po lávkách vrtkavých osvety, jedno duchí človek ale upadne a šťastie veľiké je keď vpáde svojim ne padne na cestu zločinu.

Neznajboh neobává sa trestu večného v pekle, na tomto svete tak žije jak zviera, které nemá duše a z tohoto pochádzá nesmierni počet hriechov které na a preplnuju trestnice.

Dojemné a však hrúzi plné je pojednávania pri súdoch takichto nešťastníkov. Skoro najvatsá čiastka sa jich po spachaném zločine vihovára na opilstvo „já som ból opili.“ — A či toto osloboduje človeka či je to vihovorka že

céri svoje.

Každí kúsek šati čo pre ne zhotovila z jej rúk pochádzá, ona prádla, ona tkala, ona bielila, ona šila, ona višivala a faldovala každú šatku. Ale to bolo aj krásné na počudovanie.

Taki to ból sokáš u gazdin uherských, to bola móda. Aj sa hovorilo o dievčice uherskej že která sa vidá má také vistrojenie v šatstve že nemosi dvacet päť rokov obšivat. Aj na prídatek, že na flaki dostala aj sto riefov domáceho plátna.

Takto starala sa Boriška o ceri svoje, Hej! aj votierali mládenci z pitači do domu Boriški. Len že prv lež bola svadba dievčice veľka rana trafila srdco matki starostlivej

Jedna z cérušiek bola v meste a videla tam nevestu, aj ona takú chcela bit. Ta mala z nemčurských handri, bavlni a hadbávu ligotavého šati, aj ona z jej sestrami že sa len potom vidá keď také dostane.

Darmo bolo nahováranie, hrozenie, prosba, sľze matki.

— „Nebudte inakšie jak matka

keď je človek opili može zločin spáchat? Nie! a tisíc rázi nie. Lebo už je zločin opilstvo a v opilstve spáchani zločin mal bi bit dupluvano trestani.

A či človek ve viere vychovani v Boha poznáni upevneni oddá sa už na korhelicu? — vihne aj miestu kde dábel svoju viehnu na hriechi a zločinstvá otvoril, boji sa aj stretnutia sa z korhelicu a z neznajbohi jak dieta opálená.

Osveta je boží dar pre človeka dani ale može jestvovat len tak, keď na silných základoch vierí postavená je. A pre človečenstvo pre spoločnosť ľudskú len z božú pomocu choslivá bude. Len potom možme povedat že opravdivej choslivej a spasonosnej osvety učastníci sme, že v opravdivej dobe osvety žijeme, keď tie mnohe trestnice od nešťastníkov vipraznené stát budú nad bránami z bielú zástavu, jak znakom čistoti.

Narodná oddanos ku trónu a kráľovi.

Karol III-ti kráľ uherski — (panoval v roku 2711—1740) videl že bez mužského potomka zostane abi zaujistil trón cére svojej Marie Therezie také uzavretie previedol v rodine, že v prvém stupni rovni nápadnici bár aj ženského pokolenia maju právo na trón, kčomu aj v tedajši snem bez vihovorki privolil. Toto po jednanie zakonné po latinski dla tedajších bomerov „pragmaticku

vaša já som a som bola, mne boli dobré šati doma robené, aj vi možete v tých bit blažené. Lepšie je čo matka vaša vám dáva, čo ruka matki vašej prevás z hotovila jako cudzá handra. Práca moja je trváca. Kto vie kto robil handri cudzé, ja viem čo som robila, pri každém obrátení koleša kolovratného, pri každém hodení cievki, pri každém hnutí nohi na klade som za zdravie-šťastie požehnanie prosila pána Boha pre toho kto prace mojej ovocie nosit bude. A predca v cudzej handre chcete požehnanie knaza obsiahnut.?” —

Tri dievčice z hlavatosti na tom stali že oni chcú tenké bavlnené šati.

Matku zarazil žial.

— „Dobre, keď moje materinské naučenie nepřimáte, keď moju prosbu opovrhujete a práca moja vám není milá, teda noste handri cudzé, tenké nemčurské plátna, ale v celém živote vašem flak na flak budete prišivat na miesto spánku budete obšivat a vždi vi, vaši manželí a čelad vaša otrhani chodit budete.“ —

V trpkosti svéj spálila všetko čo pre céri mala v kastnach prichístané,

sankciu“ nazvali Karol III-ti kráľ uherski aj v pravde bez potomka mužského 1740 zomrel.

Na vzdor tomu že pragmaticku sankciu zákon aj zdruhima mocnosťami za pravi uznai bôl, sotvá sa dala Mária Terezia za kráľa v Pozsony korunovat — zabudli cudzé mocnosti na slub Karolovi III-mu dani, II. Fridrich kráľ prusski do Sliezska, bavorski vojvoda do horních Rakús, Knieža sasské do Čiech uderili svojima vojskami a nie len ostatné štáti ale samé siedelne mesto, sám trón a koruna neboli vác isté, moc vláda domu kráľovského sa tratila.

V tomto sužení a trapani Mária Terezia kráľ nemala prátela nemala človeka kto bi jej bôl kpmoci prispel.

Obratila sa k svojim vernim uhrom

Vstupila do snemu na rukach ze sinom svojim maličkim, vijádrila stav kterém sa krajini trón nachádzá seba, sina korunu do ochráni uhrov odporučala

Ponosc kráľa Márie Terezie za nemeli všetki zbitočne reči a jak bi jednohlasne celi snem skrikol hučiac jak burka „Život a krv za kráľa Máriu Tereziu.“ —

Hlavní páni a knazi stolice dostavovali vojsko, — boháči otvárali sipki a penažne truhle, strojenie vojenské z mocnilo sa celého národa starodávna hrdinnost v zbudila sa v každom národa uherského sinovi.

Za krátke čas štiricat tisie dobre ozbrojených a opatrených vojínov tiahlo proti neprátelom ktorí v trhli do krajín korunných, poraniac všade neprátela slávu a uctu vidobijuc národu uherskému, vitzastvo kráľovi Marie Terezie.

Uherské vojska vihнали sásov z Čiech, Nadašdiho a Pálfiho vojsko vihvalo z Rakús-báborské pluki, rozehnali francúzov a prusov tak že všetci boli prinuteni o pokoj sa utikat kráľovi. Po ponížení všech neprátelov trónu a koruni Márie Terezie kráľa stáli pokoj panuval vjej pánuvání. Ona ale celi svoj život bola povdačna národu uherskému za to že

len tolko si nechala čo pre nú dosmrťi potrebuvat mienila.

Všetki tri céri sa vidali, — všetki tri išli v hadbáve a cudzích handrách na sobáš a pred povedanie matki sa hnet začalo viplnuvat.

Kde sa dotkli tam sa šata trhala, lež z kostola prišli už bolo handier na nich dost. V celom jeich živote cudzé handri obšivali, flak na flak krili a predca otrhani chodili.

— Toto je povedačka, toto je viprávka? — ach horki že, je to prava pravda.

Od tedi lud náš ešte vác si oblúbil módu za domáce dorobenu šatu sa už hanbi, cudzé nemčurské a hanacké plátenka a handri nosi, tak sa zdá že Boriškiné predpovedanie na celi národ uherski sa vistrelo, lebo necti neváži si doma dorobenu šatu. Hinieme, chudobnéme, flak na flak prišivame a predca otrhani chodime.

len národ uherski ochranil trón a korunu jej domu,

V národe uherském po dnes nevihasla laska a oddanost ku trónu a kráľovi a jako dobrí vlasti uherskéj sinovia, hotovi mosime bit bár kedi za trón za kráľa život a krv obetuvat.

Kanón.

Nebude v krátkém rozjímání tomto reč o kanóne čo ku morduvaniu vojska ve vojních sa upotrebi, ani o tich ktere čul vláda vojánska ale za 40 milionov na krki chudobného ludu už aj tak najvatšu dánku platia cemuzavesi, — ale bude reč o kanóni kteri rozum ludski vinajšól abi človeka od nešťastia ladovcu krupobitia — ochránil.

Nech pán Boh vinahradi všetkim dobrim tomu kto toto vinašól.

Nachádzaju sa mnohi ludie kteri strelbu proti mračným za bezbožnu drža „že je to hriech proti pánu Bohu strielat.“ —

Proti pánu Bohu strielat bi iste bôl hriech, — len že mi proti mračným strielame. A či to neni hriech ked človek hreši proti všetkim prikázom božim a cirkve.

Pán Boh v zjavenách svojich nam rovno kaže „pomahaj si človeče aj já ti pomozem.“ Jak sa bránime proti ohnu a vode tak sa máme bránit aj proti inim nehodám.

V Udvarnoku na vinici Pannonie je postavené viacej takich kanónov. Aj tento teden išli veliké mračna jeden stich kanónov obsluhovali Ciplinka István a Krajčo Ján robotníci z Tapolcán, jak pri ohni tak pri vode nle aj pri strelbe máme bit mekovni, tito nemerkuvali z patróni jeden sa im v ruke chitil od čoho celá zásoba patrónov vipukla a dvoch nemerkovnikov pokalícilo tak že ich moseli do špitála do Nyitri viest, dostal aj nedaleko ležiaci Kúsek Ferenc ale len lahčie poranenie. Opaternosti nezbyvaj.

V budúcem jednom čísle opišeme ozaj dokonále vinalezku tohoto veľké a choslivé prednosti.

Bár bi každá obec bola v stave sebe pár takich kanónov zaopatrit abi mohla nešťastin ladovca a kamena odporuvat.

Gazdinkám našim milim a gazdičkóm našim vdačnim.

Práce v mesáci Juniusi. V gazdovstve všetki kopanini mosá sa okopat, neskoré ale ked podrostu podobrém daždi kopeuvat.

Hlavní zretel majme, bi úhori tento mesác druhí ráz boli preorané. Po svátku Petra a Pavla nastává žatva, v dnoch daždu chistajme kosi, hrable, vidli a knutle krh a oslu, bi sme potom nemoseli zhladávat. Jestli máme skoré strnisko rážné v dobrej zemi ponahljame sa ho z orat a z nemecku repu podsiat na krmu pre lichvu. Sená kosme a suché do kozlov kladme.

V zahrade kinožme zelini bi do semena nepřišli, okopávajme a jestli je za potrebi polievajme na večer. Čul je ostatni termin všetki bár jak menuvané planti sadit.

V ovočních zahradách len na husenice a iní hmiz pozorujme. Čerešne a višne doziérajúe ftaci ich lúbá pustošit, preto povešajme na stromi papierki na špagate povázane, ftákov odplašime.

Ve vinohradoch pred kvetom špricujme, pod kvetom žiadnu robotu konat nesmieme, po kvetě ale možme druhí ráz špricuvat, ko-

pat, plet a vázat. V zelenom ščepeni pokračujme.

V pivnici viná druhí ráz maju bit už stočené.

V čeline nech uplni pokoj panuje abi rojenie nebolo hatené na roje pozorujme bi nám neutiekli.

Hid dobre chovajme bi friško róstól a bôl dobrí tlsti, vždi vác penazi utržime zan. Podšipajme usilovne sliepki na jasenné kurence.

Lichva je už na zelenej krme z napájá nim merkujme. račej pred krménim napajajme bi sa nám lichva ne zdúla. Lichve na maštali miešajme do zeleného trochu slami.

Chíri z tidna.

(Trovenie rib) ve Váhu je nám oznámené. Taketo lovenie je zákonom zakázané a jestli bi takého prichitili bôl bi ostro pokutuvani, ešte vácj ale ten kupec, u kterého gebulu dostal. Lovenie rib je jak polovka právo, které je arendované a kto neprávne lovi ribi, alebo kto neprávne poluje, lebo na smečki zver chitá, ten kradne — je kmín a patri pod zákon Dálej ribi trovit sa daju len z jedom a tá riba prv sa nevhodi dokál ju ten jed nerozejde, kto teda trovenú ribu zje ten jie jed. Bár to hnet na zdravi necitime predca časom sa to vipomstvi.

(Ardan Jozef) obivatel v Nyitra Pásztó zbadal, že v zahrade na stromku dakto bár aj zelené ovocie trhá. Rozzlobeni bežal ze sekeru tam a jednomu chlapcovi zattal nemilosrdne do stehna. Je pravda že kradnúť je zakázano aj detom, načo bi mali rodiče velmi prisne dohliedat, ale takim barbárom jako je pán Ardan už čul nesmie bit nikto. Svoj trest obdrži, oznámeni je.

(Veľká léja) dažda padla dna 5-ho Juni ve Verboci pri Senici, která len asi štvrt hodini trvala medzi tim ale ukrutních škod narobila. Z daždom zmiešani kamence ešte na druhí den na jednotlivích miestách na pól metra ležal. Mosti zebalo a cesti na všetki strani su pokazené. — Felber uradnik ze Sotini cestujuc na koči domov mosel neomilne doma bit vipráhól kone a sadnuc z kočišom na ne pustil sa cez vodu kade sa z vozom neopovážil. Skoro o život prišol, ponevač ho voda zrazila aj s konom, a len ducha prítomnost ho oretuvala kočišova. Jeden kopaničar bál sa o ženu, pustil sa cez prúd, ón zahinúl žena ale z dietatom za komin domu sa utiahla a tak sa oretuvala. Jeden husi pasuci chlapec tež ve vode zahinul.

(Vikradli) náležite Szold Adama krémára v Nemeškürthe 7-ho t. m. v noci, Vilomili mreže a tak sa dostali do izbi, odkál odni esli duchni, šati, penáže, zlato, striebro a čo naišli. Žandári óstro stopuju a už aj na stole maju bit zločincóm.

(Ročne egzamenti) v r. k. škole Galgócu budu tohoto mesáca nasledovne vidržávané.

19-ho ráno IV. V. VI. trieda chlapcív. 19-ho odpoľodna III. trieda chlapcív. 20-ho ráno II. trieda chlapcív. 20-ho odpoľodna II. trieda dievčenev. 21-ho ráno III. IV. trieda dievčenev. 21-ho odpoľodna I. trieda chlapcov a dievčenev. — Začatek vždi od 8 hodin ráno a od 2 hodin odpoľodna. — 22 ho veľká slavnost školskích dietok pri kostole, papežského jubileuma, potom čítanie klassifikacie.

Darmo dostane kvartil ten kto sa hlasit bude v *Apatéke Galgócu* a prevezne opatruvanie hidu a zahradi.

Mem
Meda

W
ler wen
Rede is
dass M.
alter st
eines p
längst
trachtet
welcher
beiwoh
kannte
tograph
ihrer P
(so viel
Bogenla
gar prä
seinen g
rade ni
musste
bis ihre
melten
erfüllen
des Sch
genannt
eine Ra
Einsatz
schwebt
Reunior
zwischen
und gel
Lillchen
ersten Z
waren t
Liebens
besorgt
hinaus
mit Pap
während
wohlue
die Pro
nants.

Die
nur Kap
indem e
und sieh
höheren
loncomm
Auch h
lockte e
Lillike h
dividuun
Eines g
Stöcke u
derselbe
und inte
„Pa
dass die
erschei
Lillike t
ken gar
„A
der Her
schonen
dahinwa

Deutsche Beilage des Wochenblattes „Galgócz és Vidéke.“

Memoiren eines Backfischchens von der Medard-Reunion in Pöstyén anno 1902.

Welch Mädchenherz schlägt nicht schneller wenn vom Tanze oder einem Balle die Rede ist, und so ist es nicht zu verwundern, dass M. Lillike, ein im schönsten Backfischalter stehendes Mädchen, nebenbei Tochter eines pensionierten Officiers aus P., schon längst als das Endziel ihrer Wünnshe betrachtete, einer Reunion in Pöstyén, von welcher sie schon so viel Grossartiges hörte, beiwohnen resp. mithopsen zu können. Sie kannte den Cursalon Pöstyéns nur der Photographie nach, doch wusste sich Lillchen in ihrer Phantasie das Wogen von 200 Paaren (so viele sollen minimal sein) in den von den Bogenlampen, feenhaft beleuchteten Saale gar prächtig auszumalen. Da aber der Staat seinen gewesenen Mitarbeitern das Gold gerade nicht feenhaft in den Schoss streut, musste Lillchen geraume Zeit Geduld üben, bis ihre Eltern das nöthige „nervum belli“ sammelten um den Lieblingswunsch ihrer Kleinen erfüllen zu können. Endlich fügte eine Tücke des Schicksales so, dass ihr Papa einen sogenannten Treffer der Klassenlotterie (auch eine Rarität) machte, nämlich den doppelten Einsatz zurückbekam. Eine Woche lang schwebte nun das arme Kind in heftigen Reunionfieber zwischen Leben und Tod, inzwischen wurde frisiert, glassiert, golitiert und gebügelt. Endlich nahte die Krisis und Lillchen dampfte Samstag Früh mit dem ersten Zuge nach dem Märchenorte. Zimmer waren trotz Überfülltheit des Bades, durch Liebenswürdigkeit des Badedirektors, bald besorgt. Also rasch Toilette gewechselt und hinaus auf die Promenade, nämlich Lillike mit Papa, der seine Uniform anziehen musste, während Mama ein brühheisses Bad als wohlthuender für ihre Glieder betrachtete als die Promenade unter schmachtenden Lieutenants.

Die Curkapelle spielte herzliche Weisen, nur Kapellmeister Fiala blickt düster drein indem er die Häupter seiner Lieben zählte und siehe da die Radicsfamilie fehlt, die auf höheren Befehl, ohne sein Wissen als Batailloncommandant, die Garnison verlassen hat. Auch herrliches Wetter begünstigt resp. lockte eine Riesenmenge von Tänzern heraus. Lillike hoffte nämlich in jeden behosten Individuum einen Tänzer zu erblicken nur Eines gefiel ihr nicht, nämlich die vielen Stöcke und der lebhaft, energische Gebrauch derselben seitens des vermuteten Solotänzer und interpellirte auch darüber ihren Papa.

„Papa! sag mir, ist es hier so Mode, dass die Herren bei der Curmusik mit Stöcken erscheinen oder müssen sie gar“ Lillike traute sich ihren entsetzlichen Gedanken gar nicht auszusprechen.

„Aber nein liebes Kind! beruhigte sie der Herr Major des beruhigten Standes, „sie schonen sich nur, um Abends desto flotter dahinwalzen zu können?“

„Ach!“ machte Lillchen und ein verklärtes Lächeln zog über ihr reizendes Gesichtchen.

Sie betrachtete von nun an jeden verstockten Herrn als verkappten am Abend aber feurigsten Tänzer. Auch der Cursalon wurde bewundert nur fürchtete Lillchen, dass die Unmasse von Tänzer, die sie auf der Promenade erblickte, nicht recht Platz finden wird, doch beruhigte sie sich damit, dass die überflüssigen wohl unter der äussern Veranda und die heissblütigsten eventuell sogar unter freien Himmel untergebracht werden können. Endlich verging der Tag, und Tänzer und Tänzerinnen begaben sich zur vorbereitenden, stärkenden Ruhe.

Doch auf Lillis treuherzigen Äuglein wollte kein Schlaf kommen, unruhig verbrachte sie die Nacht. Gegen Früh wurde ihre Aufmerksamkeit auf ein leises Plätschern gelenkt, welches sie bis dahin noch nicht gehört, wahrscheinlich ein in der Nähe befindlicher Springbrunnen dachte die Kleine, doch siehe da, bald tönt es leiser, bald stärker, auch Lilli's Neugierde verstärkt sich von Minute zu Minute und so sprang sie als der erste Tagesstrahl sich zeigte ans Fenster um den Springbrunnen zu betrachten.

Ou weh! welch ein Anblick bot sich ihren Augen Der Himmel dicht umzogen, entsendet seine feuchten Grösse in Strömen. Lillchen bricht in ein nervenerschüttern des Weinen aus. Tieferschreckt fahren beide Eltern aus ihren Träumen und fragen nach der Ursache des Jammers ihres vielgeliebten Töchterlein's.

„Mam ma schluchzt die Kleine, schau hinaus, all meine Hoffnungen sind zu Wasser geworden!“

„Aber Kind! beruhige Dich, dies ist doch kein Majalis, der im Freien getanz wird, mag es noch so stürmen und wettern, im Cursalon herrscht stets freundliches Wetter!“

„Ja aber Mama, da wird ja Niemand aus der Umgebung kommen!“

„Nun und was liegt daran, Du zähltest ja gestern die anwesenden Herrn und wenn ich nicht irre, so kamst Du weit über 300 hinaus!“

„Werden Die aber wenigstens Alle, kommen?“ fragt der ahnungslose Engel.

„Ja ganz bestimmt! sagt Papa, Alle werden kommen, vielleicht um Einige noch mehr, denn Kinderl hier ist ein so genanntes Vergnügungscomité, dass die Tänzer, wenn es sein muss, trotz ihren kurzen Haarwuchses, bei den Haaren herbeizieht!“

„Wirklich?! Ist es möglich! ruft Lillchen begeistert aus, oh Du goldenes, liebes, süßes Vergnügungscomité! Das müssen ja herzallerliebste Leuten sein!“

Trotz allen Zuredens der Eltern tritt das Reunionfieber bei Lillchen wieder plötzlich auf so, dass Papa bemüsstigt ist mit ihr ins Theater zu gehen um halbwegs den Fieber Anfall zu dämpfen. Lillchen ist aber viel zu reuiniert um zu wissen was auf der Bühne

losgeht, nur der meisterhaft vorgeführte Kniertanz Herrn Fr. Müllers als ost oder westindischer Prister erregte ihre Aufmerksamkeit „Papa! tanzen hier alle Herrn so? in unserer Tanzschule wurde dieser Tanz nicht vorgetragen!“

„Aber nein, liebes Kind, Dies ist eben nur im dunklen Asien so Sitte. Denke Dir mein liebes Kind, wie fänden sonst die vielen Tänzer, bei einem so umfangreichen Tanze, Platz in dem hiesigen Cursalon?“

„Die vielen Tänzer“ oh wie süß, klang lies in den Ohren unseres kleinen Opferlammes w. sagen Heldin.

Endlich war das Stück zu Ende und Lillchen konnte ihre endgültigen Vorbereitungen zum grossen Tanze vollziehen.

Also rückten Alle plain Parade aus: Papa ordenstrotzend, sporneklirrend, Mama seiden umhüllt, rauschend, Lillchen duftig gekleidet, bezaubernd.

„Also 1, 2, 3 kommandierte, der Herr Major, nur rasch in die Restauration, unser Nachtstuhl zu vertilgen!“

„Ich danke Papa! ich kann Nichts essen!“

„Du musst, dass Dir dann vom vielen Tanzen mit leeren Magen übel wird!“

„Ich bringe aber lieber, guter Papa keinen Bissen über die Lippen!“

„So? auch gut! erklärt kategorisch, militärisch der gestrenge Major säbelklirrend „dann bist Du krank, wirst mir keinen Schritt anzen und wir gehen Schlafen!“

„Um Gotteswillen Papa! lieber esse ich den ganzen Speisezettel herunter nur das Eine fordere nicht!“

„Aber Manscherl! brauchst ja nicht gleich so zornig sein, Du weisst Lilli ist ein folgsames Mädchen, welches Alles thut was ihr gutes Väterchen wünscht!“ beschwichtigt zärtlich die Mama ihren Ehegatten des Ruhestandes.

Um also Papa zu beruhigen sucht sich Lillchen eine Ballvorspeise aus; doch kaum beginnt sie zu essen lässt sie Messer und Gabel fallen.

„Papa! Papa! sie tanzen schon! Ich höre Musik!“

„Wer, wer tanzt?! fragt Papa in seinem Essen gestört.

„Nun die Tänzer oder wenigstens das Vergnügungscomité!“

„Aber das ist wirklich schon zu dumm, nicht einmal essen kann man ruhig, dass doch das ganze Vergnügungscomité im Schlamm sitzen geblieben wäre!“ rumort der alte Haudegen.

„Kinderl! es ist ja doch erst $\frac{3}{4}$ 9, also kann noch nicht getanzt werden! meinte die gute Mama.

Um aber doch Lilli's Argwohn zu befähigen wird der Bierbub in den anstehenden Cursalon geschickt behufs Recognition, wer so heissblütig ist schon um $\frac{3}{4}$ 9-e zu tanzen. Der Postillon d'amour kehrt mit der Meldung retour, dass nur die Geigen gestimmt werden und der vorlaute Klarinetist einige chromatische Scalen probiert.

Endlich wird es resp. schlägt es die neunte Stunde und trotz alles Protestes Papa's, der noch gerne ein Krügerl Doppelschauer sich beigebogen hätte, wird der Aufmarsch angetreten.

Lilli's Herz schlägt zum Zerspringen, zieht aber tief enttäuscht ihr, mit einer wundervoll gebrannten und einen verrückten Kanonenwischer sehr ähnlichen Frisur (wie der schlimme Papa es behauptete) geschmücktes Köpfchen rasch zurück als sie in den Saal blickte. Im Saale sind ausser zirka 10 Musikünstlern und zwei empfangsbereiten Kassierinnen noch Niemand zu erblicken.

„Mama! was soll dies bedeuten?“ fragt ängstlich die Kleine.

„Nun was soll das bedeuten, poltert der Major, dass Andere gemüthlich ihr Nachtessen geniessen und nicht wie wir wie zu Zuges Abgang erscheinen!“

„Und dann Kind! lässt sich Mama vernehmen, ist es auch nicht vornehm so früh zu erscheinen!“

Was nun?! Papa schlägt vor sich in die Restauration zurückzugeben und dort bei einem Glase Bier gemüthlich der Verlauf resp. Anfang des Tanzes abzuwarten.

Doch Lilli schüttelt ihr Köpfchen und will nicht mehr den Saal ihrer Hoffnungen verlassen und meint man könne auf die Gallerie hinaufgehen, so dass man den Einzug der Tänzer sieht.

Als sich auch Mama der Meinung ihrer Töchterleins ausschliesst, beugte sich seufzend der Herr Major vor dem Willen der Majorität.

Also auf schwindelnder Höhe sitzt unsere kleine Gesellschaft und Lillchen starrt mit zurückgehaltenen Athem in dem prächtig leeren Saal hinab. Nach langen Warten bemerkt sie endlich eine gewisse Unruhe an den Thonkünstlern. Papa muss sogleich hinab, nachfragen was dies bedeute.

„Dieser Radics ist ja der reinste fliegende Holländer! referiert er oben, schon wieder ist dieser ungarische Csárdás-Fabrikant en famille verschwunden und die deutschen Mitglieder der Curmusik finden an an seinen Wegbleiben absolut kein Vergnügen!“

Langsam aber sicher schreitet die Zeit vor.

„Wo sind die Tänzer, wo das Vergnügungscomité?“ fragt kaum hörbar, das vor Angst schon ganz blass gewordene Mädchen vom Berge von ihren bestürzten Eltern.

„Ich . . . ich begreife es wirklich nicht! wahrscheinlich jagt das ganze Comité Radics und consortes nach!“ meint kleinlaut der Herr Major.

„Aber inzwischen könnten wir ja Walzer oder Polka tanzen, der Csárdás hat noch Zeit! lizitiert Lillike.“

Endlich spielen die anwesenden Orchestermitglieder aus Langeweile einen Marsch. gleich darauf aus Zerstretheit einen Walzer

Nun dachte Lilli, dies muss doch wirken, jetzt werden die Tänzer hereinströmen. Es zeigen sich auch 5-6 Mädchen sammt Suite am Eingang des Saales um aber gleich resp. nach Überblick der Sachlage wieder zu verschwinden.

Endlich erscheint ein Lieutenant incognito das heisst in Civil, der die 1-te Krone

am Altare der Reunion niederlegt und sich bescheiden in eine Ecke des weiten Saales zurückzieht.

Lilli's Blicke hengen unverwandt an den schüchternen Herrn Lieutenant, an den einzigen sichtbaren Vertreter der Tanzbarkeit.

Auch Lilli's Mama beginnt schon nervös zu werden und meint: „Vielleicht kommen die Herren per Wagen und können auf den vom Regen unterminierten Erdreich nicht vorwärts kommen!“

„Ich weiss schon! schluchzt Lilli, der Pap . . . pa ist schuld daran, er hat sie gewünscht, indem er sagte, sie mögen Alle im Schlamm sitzen und jetzt sitzt das arme Vergnügungscomité sicher im Schlamme und kann nicht mehr heraus.“

Papa des Ruhestandes, ist über den schnellen Verzug seines Befehles selbst betroffen und gar nicht mehr daran gewöhnt, tröstet umsonst sein Töchterlein mit dem Hinweise dass militärische Wünsche nur in der Delegation so rasche Erledigung erhalten, im Himmelreiche nicht! Lillike bleibt untröstlich.

Eins, zwei, drei! Im Sauseschritt!

Es läuft die Zeit! Wir laufen mit!

Lillike wird immer blässer, Mama ärgerlicher, die Musikanten und der Herr Major immer schläfriger. rafft sich die Curcapelle auf und trägt Schubert's Lied „Gute Nacht! Du mein herziges Kind“ im Marschtempo vor.

Der bescheidene Lieutenant in der Ecke nickt: „ich verstehe Euch, oh Ihr hohen Mächte!“ und verschwindet unter den Klängen bescheidener als wie er kam.

Horch dumpf schlägt die Stunde. Elfmal ertönt ihr schallendes Wort.

Auch Lillike beginnt aus ihrer Betäubung zu erwachen und ruft unter strömenden Thränen mit blutenden Herzen und wehmüthvoller Stimme:

Mam . . . ma! Pa . . . pa! find wir fesch und geh'n wir schlafen!“

Rings wird es still

Die Nacht beginnt

Mit Gras und Blättern

Spielt der Wind.

T. G.

Wochenbericht.

(Pressburger Ausstellung.) Der Neutraer Landwirtschaftliche Verein erlässt neuerdings einen Aufruf an die Herren Oekonomen, welche an der Pressburger Ausstellung Theil nehmen wünschen, dass die auszustellenden Objekte bis 30. d. M. beim Sekretariate des Vereines anzumelden sind.

(Explosion.) Auf dem Gute des Herrn Magen liess man angesichts der nahenden Gewitterwolken die Wetterkanonen funkcioniren. Die beiden, mit der Vorbereitung des Geschosses beschäftigten Arbeiter liessen drei Patronen, eine nach der anderen in die Öffnung gleiten, und als sich diese dreifache Ladung in Begleitung einer grossen Flamme entlud entzündeten sich auch die bereit gehaltenen Projektile und explodirten, wodurch die Kleider der Arbeiter Feuer fingen und beide schwere Brandwunden erlitten, und

mussten dieselben in's Neutraer Spital überführt werden.

(Einbruch.) Den 8. d. M. ist bei Szold Adam in N.-Kürth ein verwegener Einbruchdiebstahl verübt worden Die Strolche hatten das Eisengitter am Fenster erbrochen und drangen in das Zimmer, wo sie auch die Kästen erbrachen und das darin befindliche Geld und Wertsachen entwendeten. Nach den Thätern wird gefahndet.

(Wolkenbruch.) Über die Gemeinde Verbócz ging den 5. d. M. ein Gewitter nieder. In Folge des Wolkenbruches stürmte das Wasser über die Felder und Strassen, und wäre der herrschaftliche Beamte Felb, welcher eben des Weges geritten kam, beinahe ein Opfer des Elementes geworden. Der Strom erfasste das Ross wobei der Reiter herunterfiel, und wäre gewiss den Wellen zum Opfer gefallen, wenn nicht sein Knecht die Gefahr merkend, dahergeritten und Ross und Reiter gerettet hätte. — Doch forderte der Sturm auch seine Opfer. Beim Nahen der Gewitterwolken eilte ein, eben im Wa'de beschäftigter Bauer nachhause, um angesichts der nahenden Gefahr seinem Weib und Kinde beizustehen. Doch ereilte ihn das Gewitter, der Strom erfasste ihn und riss ihn mit sich. Indessen hatte das Wasser sein Häuschen überschwemmt, und Weib und Kind konnten sich nur mit knapper Noth in den Rauchfang retten. Ein Kind, welches im Freien Gänse weidete und vom Gewitter überrascht wurde, fand in den Wellen den Tod.

(Inspicirung.) Gerichtspräsident Sándor Géza kam aus Neutra zur Inspicirung des hiesigen Bezirksgerichtes, und äusserte sich mit grösster Anerkennung über die musterhafte Ordnung und Pünktlichkeit welche er in den Ämtern vorfand.

(Steuer Schraube.) Höchst schonungslos ist man gegen uns Galgócer sowol, als auch gegen unseren Bezirk überhaupt vorgegangen bei Bemessung der Einkommensteuer III Classe. Die Steuer fast sämtlicher Kaufleute ist erhoben worden. Man sollte doch in Betracht nehmen, dass unsere materiellen Verhältnisse sich in letzteren Jahren bedeutend verschlimmert haben und unser Acker- und Weinbau betreibendes Volk gänzlich verarmt ist, — unsere Weingärten sind durch Krankheiten und Elementarereignisse fast gänzlich vernichtet, in Folge dessen der Landbauer seinen Credit eingebüsst hatte, und es bedarf 3-4 Jahre guter Fechsung bis das Gleichgewicht hergestellt werden sollte. — Unter solche Umständen ist eine Steuererhöhung wol nicht am Platze, und man sollte hiezu einen Zeitpunkt wählen, wenn das Volk auch wirklich im Stande ist die aufgebürdeten Steuern zu bezahlen. —

„Viktor“ Heilpulver das beste Mittel gegen alle vorkommenden Krankheiten des Geflügels
1 Paket 50 Heller zu beziehen durch die Apotheke z. heiligen Josef in Galgócz.